

være pligtig at underrette dette om, at han saaledes havde forset sig, eller og udsættes for, at det, naar Fardag kommer, bliver borte eller, hvis det alt er gaaet i Tjeneste, uden Opfyldelse forlader den. I det Foregaaende er det udhævet, hvor misligt det er, at den, der er fæstet i en Mand's Tjeneste, kan gaae ind paa dennes Forhold til hans forrige Lyende, for deri at finde en Berettigelse til at unddrage sig den Tjeneste, som han har paataget sig, og, at hiin Grund i sig selv kun har liden Bægt, røber sig og ved den aldeles vilkaarlige Begrænsning til det sidste Halvaar. Naar endvidere, efter Nr. 2 i § 46, et Lyende er herettiget til uden Opfyldelse at forlade sin Tjeneste, med de i § 49 nævnte Følger for Huusbonden, fordi denne ved ugrundede Beskyldninger har frænket dets gode Navn og Rygte (hvilket dog ikke tillige skal have Virkning efter § 23), saa er dette saa meget mere betænkeligt, som en Huusfader dog maa være besøiet til at irettesætte sit Lyende, naar han har Anledning til at finde det skyldigt i Utrofskab eller usædeligt Forhold, uagtet det ikke siden kan oplyses, at hans Formodning derom var vel grundet. Vel kunde han ved sliq Leilighed ved en særdeles varsom Maade at sætte sine Ord paa sikke sig mod foranspørte Følger; men det var dog neppe billigt eller ønskeligt, at en Huusbond skulde gaae paa Gløder, hver Gang han havde Noget at bebreide sit Lyende. I de Glasfer, hvor det, naar man bliver vred, er sædvanligt at bruge haarde Udtryk, der i sig indeholde nærgaaende Beskyldninger, ofte uden dermed at forbinde nogen saa ond Mening, vilde det og føre til stor Ubillighed, om et ilddevillende Lyende derved kunde faae Leilighed til at tilvende sig de Fordele, § 49 hjemler, og derhos bringe Huusbonden i Forlegenhed. Og saa her vil det vise sig, at Huusbonden ofte vil lide langt mere, naar han tillader sig frænkerende Udtryk mod sit Lyende, end om han havde gjort det mod en anden. Nr. 3 kan og, navnlig med Hensyn til dens sidste Deel, give Anledning til Misligheder. Det gaaer uden Tvivl og for vidt, naar et Lyende efter Nr. 4 kan strax forlade sin Tjeneste med de i § 49 hjemlede Følger, hvis det befindes, at den Kost, der ydes ham, ikke er forsvarlig, medens Paragra-

phen paa den anden Side ingen Beskyttelse hjemler Samme, naar der ikke ydes forsvarligt Logis, Varme, eller hvad der ellers hører til vejbørlig Pleie, eiheller naar det overanstreges ved Arbejde (§ 33). Saavel Nr. 3 som 4 ere iøvrigt og i § 23 overførte paa det der omhandlede Tilfælde med den samme Indskrænkning til det sidste halve Aar som Nr. 1. For saavidt skal jeg henholde mig til det Ovenangførte og kun udhæve det særdeles Synderlige; som det vilde have, om et Lyende, efter i en eller flere Maanedes at have været i sin Tjeneste, uden at have havt Anledning til at klage over den Kost, det fik, skulde kunne forlade sin Tjeneste uden Opfyldelse, fordi Huusbonden ei havde ydet et forhenværende Lyende forsvarlig Kost. At, efter Nr. 5, et Lyende strax kan forlade sin Tjeneste (naturligviis ogsaa med de i § 49 hjemlede Følger), fordi det ei faaer sin Løn til rette Tid, er og noget stærkt. Ordentligviis vil denne Mangel have sin Grund i Huusbondens Uformuenhed eller øieblikkelige Forlegenhed. §§ 54—56 har størstedels i Overeensstemmelse med de gjældende Love tilagt Lyendet den kraftigste Retsbistand til at faae dets Løn, hvorved der vistnok er viist al billig Omhu for samme. Da § 48 Nr. 5 bruger det Udtryk „ikke har kunnet erholde“, kunde man maaskee deri finde Anledning til at indskrænke Anvendelsen til de Tilfælde, hvor Lyendet end ikke ved Benyttelsen af de i ovenangførte Paragrapher hjemlede Midler kan komme til sin Ret; og herimod kunde der vel ikke være Meget at erindre. Men en saadan indskrænkende Fortolkning modsiges ved det tilsvøiede Udtryk „til rette Tid“ og desuden bruge de ved §§ 46—50 anbragte Motiver det Udtryk „naar Huusbonden ikke betaler det Løn eller betinget Kostpenge til rette Tid“.

Der frembyder sig endnu den Bemærkning, som i Særdeleshed er anvendelig paa de Aarsager, der skulle befrie for at modtage et fæstet Lyende, eller for at tiltræde den Tjeneste, hvor til man har ladet sig fæste, at, naar det, i Overeensstemmelse med Udkastet, tilstedes at tage Tjeneste endog paa en meget kort Tid, er der saa meget mindre Anledning til at udvide hine Aarsager. Vedkommende kunne da, naar de have Tvivl om hinanden, benytte hiin